

HÖGSTA DOMSTOLENS DOM

meddelad i Stockholm den 12 juni 2006

Mål nr

B 2996-05

KLAGANDE

FT

Ombud och offentlig försvarare: Advokat KH

MOTPART

Riksåklagaren

Box 5553

114 85 Stockholm

SAKEN

Utvisning

ÖVERKLAGADE AVGÖRANDET

Göta hovrätts dom den 4 juli 2005 i mål B 1260-05

DOMSLUT

Högsta domstolen fastställer hovrättens domslut såvitt nu är i fråga.

För biträde åt FT i Högsta domstolen tillerkänns KH ersättning av allmänna medel med åttatusentrehundrasextio (8 360) kr för arbete. Denna kostnad skall stanna på staten. I ersättningen ingår mervärdesskatt med 1 672 kr.

YRKANDEN I HÖGSTA DOMSTOLEN

FT har yrkat att Högsta domstolen fastställer att han inte skall utvisas.

Riksåklagaren har bestritt ändring. För det fall beslutet om utvisning skulle upphävas har riksåklagaren yrkat straffskärpning.

DOMSKÄL

I enlighet med tingsrättens dom har FT gjort sig skyldig till grov stöld, snatteri och försök till våld mot tjänsteman. Påföljden bestämdes till fängelse åtta månader och FT utvisades och förbjöds att återvända hit före den 6 maj 2008. Hovrätten fastställde tingsrättens dom.

Målet i Högsta domstolen gäller om det finns skäl att utvisa FT med anledning av de brott han har dömts för. Enligt 4 kap. 10 § utlänningslagen (1989:529), numera 8 kap. 11 § utlänningslagen (2005:716), skall när det gäller frågan om utvisning hänsyn tas till utlänningens anknytning till det svenska samhället. Domstolen skall därvid särskilt beakta utlänningens levnadsomständigheter och familjeförhållanden samt längden av hans vistelse i Sverige.

Efter en lagändring år 2004 föreskrivs i samma bestämmelse att en domstol, när den överväger utvisning, särskilt skall beakta om utlänningen har barn i Sverige, och om så är fallet, barnets behov av kontakt med utlänningen, hur kontakten har varit och hur den skulle påverkas av att utlänningen utvisas. Sedan tidigare gäller också att i fall som rör ett barn särskilt skall beaktas vad hänsynen till barnets hälsa och utveckling samt barnets bästa i övrigt kräver (1 kap. 1 § andra stycket 1989 års lag och 1 kap. 10 § 2005 års lag). Lagändringen år 2004 syftade till att betona domstolarnas utrednings- skyldighet i utvisningsärenden som berör barn. Någon saklig ändring var inte avsedd. (Prop. 2003/04:113 s. 13 ff.)

FT är född 1952 och är medborgare i Serbien-Montenegro. Han ansökte första gången om asyl i Sverige år 1992. Under åren 1993–2003 har han varit utvisad från Sverige genom lagakraftvunna domar. I Sverige bor hans hustru och deras gemensamma omyndiga barn som är födda 1988 och 1993. Han saknar arbete och familjen uppstår försörjningsstöd via socialtjänsten. Av hans egna uppgifter framgår att han har hjärtproblem och diabetes. Han beviljades permanent uppehållstillstånd den 11 januari 2005 grundat på sin anknytning till sin maka och deras gemensamma barn. Efter det att han blivit villkorligt frigiven utvisades han i september 2005 till Serbien-Montenegro.

FT förekommer sedan tidigare under nio avsnitt i belastnings-registret. Han dömdes första gången 1992 för häleri till fängelse två månader. I augusti 1993 dömdes han för snatteri och grov stöld till fängelse åtta månader varvid han även utvisades och förbjöds att återvända hit före den 1 augusti 1998. I oktober 1997 dömdes han på nytt för grov stöld, försök till grov stöld och brott mot utlänningslagen till fängelse ett år. Även denna gång utvisades han och förbjöds att återvända hit före den 1 augusti 2003. Den 14 augusti 1998

dömdes han åter för försök till grov stöld, stöld och vårdslöshet i trafik till fängelse åtta månader. Han dömdes därefter i april 1999 för stöld till fängelse två månader. Domen närmast före den överklagade domen meddelades den 5 september 2001 och avser brott mot utlänningslagen. Påföljden bestämdes till fängelse två månader.

FT har således genom den överklagade domen återfallit i samma typ av brottslighet för vilken han tidigare dömts vid upprepade tillfällen. Detta talar starkt för bifall till yrkandet om utvisning. Det förhållandet att han kort tid efter det att han hade beviljats permanent uppehållstillstånd i Sverige begick nya brott är särskilt graverande. Beaktas skall också att han större delen av den tid som familjen vistats i Sverige har varit utvisad genom lagakraftvunna domar i brottmål.

Frågan är då om FT, trots det som nu redovisats, inte bör utvisas. Av särskild betydelse blir därvid hur hans snart trettonåriga dotter skulle drabbas av utvisningen.

Av ett yttrande som Högsta domstolen har inhämtat från socialnämnden i Örebro framgår att det funnits tecken på att föräldrarna brustit i omvårdnaden om dottern. I yttrandet sägs även att hon längtar mycket efter sin pappa, drömmer om honom och är orolig för honom. Hon vill att föräldrarna skall bo tillsammans i Sverige. Dottern har träffat pappan vid ett fåtal tillfällen under de senaste åren och när han inte är i Sverige har hon telefonkontakt med honom. Utredaren menar att telefonkontakten inte är tillräcklig för dotterns psykiska välmående och gör bedömningen att dotterns psykiska hälsa och mående skulle påverkas negativt av att FT utvisas.

De uttalanden som dottern gjort inför utredaren synes ge uttryck för en önskan om stabila familjeförhållanden och en oro för föräldrarnas, särskilt pappans, hälsa. Hennes kontakt med pappan har hittills varit begränsad och av utredningen får anses framgå att han inte fungerat i sin föräldraroll. Efter en utvisning kommer dottern att kunna behålla den telefonkontakt hon haft med pappan, vilket innebär att den nuvarande kontakten inte kommer att påverkas i nämnvärd mån.

Mot bakgrund av den uppenbara risken för att FT på nytt gör sig skyldig till brott i Sverige kan varken dotterns behov av närmare kontakt med sin pappa eller vad som i övrigt framkommit i målet anses utgöra hinder mot utvisning.

FT skall således utvisas ur Sverige med förbud att återvända hit före den 6 maj 2008.

I avgörandet har deltagit: justitieråden Lennander, Blomstrand, Pripp,
Lundius (referent) och Skarhed
Föredragande revisionssekreterare: Flodin